

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi Gminy Jasienica
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACa 2942/23
w przedmiocie zażalenia Gminy Jasienica
na postanowienie Sądu Najwyższego z 11 września 2024 r. sygn. I NSP 267/24
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
17 grudnia 2024 r.,

- 1. odrzuca wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2. odrzuca wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności sędziów Sądu Najwyższego;**
- 3. odrzuca zażalenie;**
- 4. oddala wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.**

Ł.n

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 września 2024 r. w sprawie o sygn. I NSP 267/24 Sąd Najwyższy: odrzucił skargę Gminy Jasienica (dalej jako: „Skarżąca”) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. I ACa 2942/23 (pkt 1) oraz zwrócił skarżącemu Gminie Jasienica ze środków Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Katowicach kwotę 200 zł uiszczoną tytułem opłaty od skargi (pkt 2).

Pismem z 17 października 2024 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) Skarżąca wniosła zażalenie na w/w postanowienie domagając się jego uchylenia i zniesienia postępowania oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Jednocześnie Skarżąca w zażaleniu poddała pod rozagę zawieszenie postępowania do czasu rozpoznania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych zadanych przez Sąd Najwyższy w sprawie III CB 40/23 oraz złożyła wniosek ewentualny o wyłączenie od orzekania w niniejszej sprawie imiennie wskazanych w tym piśmie sędziów powołanych na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami Ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3), a w przypadku negatywnego rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów Skarżąca złożyła wniosek o przeprowadzenie testu niezawisłości i bezstronności w trybie art. 42 § 3 p.u.s.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do zawieszenia postępowania do czasu rozpoznania pytań prejudycjalnych zawartych przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 20 października 2023 r. sygn. III CB 40/23 podlega oddaleniu, albowiem nie mają one związku z niniejszą sprawą.

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny. Wniosek ten został bowiem złożony w treści zażalenia, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Tymczasem w uchwale składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego ten wniosek. Stanowi o tym również obecnie art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Z tych samych przyczyn, a także mając na względzie art. 29 § 6 oraz § 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 622), odrzuceniu podlegał zawarty w treści skargi wniosek ewentualny o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie art. 42 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 334 z późn. zm.), o czym orzeczono jak w punkcie 2 sentencji postanowienia.

Przechodząc do kwestii zażalenia Skarżącej, uznać należało, że jest ono niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, należy uznać, że zażalenie Skarżącej nie ma prawnego oparcia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 397 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1725) orzekł jak w punkcie 3 sentencji postanowienia.

Wobec oczywistej niedopuszczalności zażalenia Sąd Najwyższy, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., oddalił wniosek o zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o czym orzeczono jak w punkcie 4 sentencji postanowienia.

Ł.n

r.g.

